İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl:2 Sayı:26 18 8 1975

6 Frankfurt/Main, Bockenheim - Adalbert Str. 29

Js.-Ordu-Bau GmbH
Bauunternehmung - Hoch- u. Tiefbau

Bay sansür [redacted] ......

Verwaltung
6 FRANKFURT/MAIN
Kaiserstraße 60

Tel [redacted]

İşveren olarak : JS.-ORDU BAU GMBH.
Frankfurt/Main
Kaiser Str. 60

ile

İşalan olarak : Bay sansür [redacted]
Doğum tarihi ve [redacted] ......

arasında

aşağıdaki iş anlaşması tanzim edilmiştir.

1- İşalan'ın saat ücreti...7,00.... DM olarak tesbit edilmiştir.

2- İşalan, bu sözleşme ile yukarıda adı geçen firmanın Libya'daki Marsa Brega inşaat yerinde, bu karşılıklı iş anlaşmasındaki hükümler dairesinde ve yukarıda tesbit edilen saat ücreti karşılığında çalışmayı kabul eder.

3- Frankfurt'tan adı geçen iş yerine kadar gerekli masrafları ve yolculuk ücretleri İşveren tarafından karşılanır. Ancak iş anlaşmasının nihayete ermesinde İşveren işalana iş veremiyeceğini beyan ettiği takdirde Frankfurt'a kadar olan uçak dönüş ücretini ödemeği taahhüt eder.

4- İşveren işalana iş yerinde ücretsiz ikametgâh temin eder.

5- İş yerindeki ikametgâhta yemek pişirmek, çay, kahve yapmak ve çamaşır yıkamak yasak olup bu gibi ihtiyaçlar ücret mukabilinde İşveren tarafından düzenlenmiş olan lokanta ve çamaşırhanelerde karşılanır.

./. 2

ARBEITERWOHLFAHRT
Bezirksverband Hessen-Süd e.V.

6 Frankfurt a. M. 1, Münchener Straße 48

An das
Arbeitsamt
z.Hd. v. Frau [illegible]
6000 Frankfurt am Main
Fischerfeldstrasse 10-11

19.6.75

Sehr geehrte Frau [illegible]!

Wie wir besprochen haben, überlasse ich Ihnen heute in der Anlage eine Kopie eines Arbeitsvertrages für einen türkischen Arbeitnehmer - der durch die Fa. JS. - Ordu-Bau GmbH, 6 Frankfurt am Main, Kaiserstr. 60 - nach Lybien vermittelt wird, zu Ihrer freundlichen Kenntnisnahme.

Mit freundlichen Grüßen

[illegible]
(Koordinator)

1 Anlage

LİBYA TUZAĞI!

RESİM 1. Libya yolcuları, Frankfurt havaalanında görülüyor...
RESİM 2. İşçilerle yapılan mukavele
RESİM 3. Türkdanış'ın Arbeitsamt'a durumu bildiren mektubu.

Adıyamanlı, 5 çocuk babası Abdülâziz Kara isimli bir işçi arkadaşımızın yaptığı açıklamalar üzerine, sizlere Libya konusu ile uyarılar yapmayı gerekli bulduk. Hatırlarsınız, gazetemizin geçmiş sayılarından birinde(yandaki küpürde) Libya masalının da Türk halkına yutturulan bir ham hayal olduğunu, bunun yurdumuzdaki işsizliği, yoksulluğu gizlemek ve halkın dikkatini boşa toplamak amacıyla şişirildiğini, sorunlarımıza çözümün yurdumuzda devlet eliyle kurulacak ağır sanayi ve yurdumuzda iş alanları açılması ile bulunabileceğini yazmıştık.

Aradan çok zaman geçmedi. Patron gazetelerinin, kapitalistlerin kuklası politikacıların överek göklere çıkardıkları Libya masalının da foyası ortaya çıktı.

Gidenlerden bir kısmı canını buraya

(Devamı sayfa 3'de)

BAŞYAZI

Değerli işçi arkadaşlar, sevgili okuyucular,
Hepinizi yine içten selamlarım. İyi misiniz? Biliyorsunuz, bu günlerde yurdumuzda önemli siyasi gelişmeler oluyor. Uzaktayız. Almanya'dayız, ama bu gelişmeler ve olaylar bizi sıkı sıkıya ilgilendiriyor. Çünkü, temelinde ülkemizin menfaatleri ve bizim çıkarlarımız yatmaktadır... Hal böyle olunca sabırla, cesaretle bunları tartışacağız, birlik ve beraberlik içinde birbirimize omuz vere vere çıkarlarımızı korumak için mücadele edeceğiz.

ABD'nin EN SADIK ADAMLARI BİR ANDA NASIL YURTSEVER OLDU?

Günlerdir ortalık çalkalanıyor..."Amerikan üslerine el konuldu. Amerikan bayrağı indi, Türk Bayrağı çıktı vs." Patronların sözcüsü Tercüman gazetesine kadar bütün gazeteler bu tip başlık taşıyan haberlerle doldu

(Devamı Sayfa 7'de.)

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?..

İHANET CEPHE'ciler hırsızlıklarına karşı çıkan namuslu bir müsteşarın evine dinamit ve silâhlarla saldırdı

"Saçı bitmemiş yetimlerin sırtından vergi diye alınan ve hazinede biriken paralara el uzatmak istiyenlere engel olan insanlara saldırmak milliyetçilik ve mukaddesatçılık değildir."

Bu sözler. Ticaret Bakanlığı eski müsteşarı Seref Durugönül'e aittir. Seref Durugönül'ün evine geçtiğimiz ay içinde önce dinamit atıldı. ertesi gün ise kurşun yağmuruna tutuldu.. Bunun nedeni. bu adamın "saçı bitmemiş yetimlerin" haklarını çalanları ortaya çıkarmış olması. Olay şu:

Başbakan Süleyman Demirel'in yeğeni Yahya Demirel. gerçekte var olmayan bir bir firmaya ihracat yaptığını gösteren sahte belgelerle devletten 37 milyon TL. vergi iadesi talep etmiştir. Bu dolandırıcılığı ortaya çıkartan Bakanlık müsteşarıysa . Demirel Hükümetince görevinden alınmıştır. Bununla da yetinmeyen İhanet Cephesi Türkeş'in faşist komandolarıyla MSP'nin çağ dışı militanlarını seferber ederek Durugönül'ün evine dinamit attırmış ve kurşunlattırmıştır.

......Resimlerde fakir halkımızın son kuruşuna dahi göz diken burjuvazinin içinden birisi 37 milyonun faili Demirel biraderlerden birisini ve arkadaşlarını içip içip kendilerini attıkları Efes Otel'nin havuzunda boğuşurken görüyorsunuz. Diğer resimde ise bir yudum suya hasret yaşayan fakir halkımızın çilesi belgelenmektedir.

Burada da görüldüğü gibi halkımızın kanını emen burjuvazi gerçekleri ortaya koyan herkese düşmandır. Onlar hırsızlıkları, sömürüleri gizli kalsın diye bütün ilerici. yurtsever. sosyal demokrat. sosyalist ve komünistlere her türlü baskıyı yaparlar. Onlar değilmidir ki. dışarıda sırtlarını emperyalizme dayayıp, içerde ordunun militarist kliğiyle işbirliği yaparak sendikalara. öğretmenlere ve gençliğe her türlü zulmü reva görenler?.. Bütün bunlarla da yetinmeyip. faşist komando sürüleri ve gerici. çağdışı gurupları besleyen yine onlardır. Gün geçmiyor ki bir ilerici. bir yurtseverin kanına girilmesin. halkından yana bir memur görevinden alınmasın. Bütün bunlar halkımızın. okulsuz. hastahanesiz. yolsuz. aç ve susuz kalmaları pahasına üç-beş parababasını daha da zengin etmek için yapılmaktadır.

Burada anlattığımız olay da en son örnek...

(Ortadaki Hacı Ali Demirel)

AŞAĞIDAKİLERİN YUKARIDAKİLERDEN HESAP SORACAĞI GÜNLERİ DE GÖRECEĞİZ...

PİS SULARI İÇİYORLAR

[SİİRT — THA]

BASTARAFI SAYFA 1'de.

LİBYA TUZAĞI...

"ERBAKAN değil-Libya'nın tadına bakan- anlatıyor."

yani Frankfurt'a zor atabilmiş. Onların da gözü arkada, "-Bir çok yurttaşımız aç sefil sokaklarda yatıyorlar, dönmeye veya kalmaya beş kuruşları yok, sosyal haklarının hiçbiri yok..." diyorlar.

Bu durum üzerine biz Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği ve sorunu bizlere yansıtan İşçi Dayanışma Derneği, bu konuyu araştırdık. Gelin şimdi gidipte dönenlerden Abdülâziz Kara isimli arkadaşın başına gelenleri bir gözden geçirelim:

Arkadaş, 1973 yılının 8. ayında Philip Holzmann İnşaat Firmasına kontratlı gelmiş. 1 buçuk sene sonra izine ayrılınca firma çıkışını veriyor. İzinden dönünce Js.-ORDU Bau GmbH. adlı Frankfurt'ta Kaiserstr. 60 adresinde iş tutan bir firma aracılığıyla Libyaya işçi gönderildiğini öğreniyor ve bu arada Arbeitsamt'a(İş ve İşçi Bulma Kurumu), işsizlik parası için müracatını yapmış olmasına rağmen bu konuda oraya hiçbir bildiride bulunmadan 8 Nisan tarihinde 55 kişilik bir kafile ile Libya'ya uçuyorlar. Orada kimisi Bingazi Üniversitesi inşaatında, kimisi bir fabrika inşaatında çalışmaya başlıyorlar. İşçi arkadaşları işten kovanda, aracı ORDU-Bau vasıtasıyla işe alanda yine aynı patrondur. Yani oradada inşaatların müteahhit firması aynıdır. Bu işten şöylece daha da kârlı çıkmaktadır. Bir kere işçi ücretlerini daha düşük ödemektedir, İkincisi Müslüman işçi çalıştırması onu Libya makamlarına daha sempatik göstererek ihaleleri alması kolaylaşmaktadırve en önemlisi işçilerin ne Alman ne de Libya iş kanunlarına göre hiçbir sosyal hakları yoktur.

Böylelikle işçi arkadaşlarımız 11 saatlik bir iş günü üzerinden çalıştırılmaya başlanır. İstirahat günleri ve saatleri için bile mesai ödenmemektedir. Aslında, anlaşma imzaladıkları aracı Türk firması ile saat ücreti 7.00 DM.'a anlaşmışlardır. (Not-Firmanın aradığı evsaftaki işçilere Almanya'daki Lohntarif-yani asgari ücret olarak-8.98DM. ila 8.23DM arası ücret ödenmesi gerekmektedir) Bu 7 DM dışında ne hastalık, ne ihti yarlık sigortası, ne çocuk parası, ne izin parası, ne de auslösung(harcırah) ödenmemektedir. Çünkü yakından incelediğimiz anlaşmanın birbiriyle çelişen maddeleri gereğince bu sosyal haklar işçiye tanınmamıştır. İşçi arkadaşlar bu yönden de kayıptadırlar. Ayrıca anlaşmanın şöyle bir maddeside var:

"-İşyerindeki ikametgâhta yemek pişirmek, çay kahve yapmak ve çamaşır yıkamak yasak olup, bu gibi ihtiyaçlar ücret mukabilinde işveren tarafından düzenlenmiş olan lokanta ve çamaşırhanelerce karşılanır."

Böylelikle işçi arkadaşların ücretlerinin büyük bir kısmını da bu masraflar götürmektedir... Peki yalnızca bu kadar mı kayıpları? Birde Mark ile Libya Dinarı arasındaki kur farkından da şöylece zarara uğruyorlar. Bir Libya Dinarı resmi kurda 7 DM. ediyor. Ama orada bir dinarı 10 DM'a alıyorlar. Üstelik Libya kanunlarına göre dinarı dışarıya çıkaramadıkları için, Libya d.şına para göndermeye kalkıştıklarında yabancı döviz satın almaya ve tekrar para kaybetmeye mecbur kalıyorlar. Kısacası ellerine tutuşturulan 7 DM. da orada burada kırpılarak geriye kuruş artmıyor. Bütün bunların üstüne, bir de yine anlaşma gereğince işveren 4 hafta içinde işçiyi istediği gibi kapı dışarı edebilmekte ve kendisine dönüş için de bir kuruş vermediği gibi, şu anda geri dönenlerden de 600 DM. tutarında tazminat istemektedir.

KISACASI, BU TAM ANLAMIYLA BİR KÖLE TİCARETİDİR...

Bu anlaşma şartlarına dayanamayıp kısa bir süre sonra direnişe geçen ve " -Artık dayanamıyoruz, öldürmeyi mi istiyorsunuz bizi? " diyen 38 işçi arkadaşa patron temsilcisinin cevabı şu oluyor:

"-Ölürseniz ne değişir ki?.. Türk çok. Almanya'da işsiz kalanlardan yenisi gelir, olmazsa da Türkiye'den getirtilir. İsteyen çalışsın, isteyen de çalışmaz..."

Bütün bunlara karşılık resmi yetkililerimiz işçi arkadaşlarımızı tamamen kaderine terketmiş. Bu duruma bu güne kadar karşı çıkan yalnızca DGB ve Yapı-İş Sendikası başta olmak üzere, Türkdanış görevlileri ve İşçi Dayanışma Derneği gibi Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği gibi devrimci işçi kuruluşları oldu...

Şu ana kadar Libya olayı ile ilgili olarak bu kuruluşlar çeşitli çalışmalar yapmışlar. DGB Genel Merkezi Yapı-İş Sendikası durumu aktif olarak el atmış ve sömürünün engellenmesi, kaybolan işçi haklarının bir açıklığa kavuşması için Arbeitsamt'la ilişki kurulmuştur. Görüşme sağlayabildiğimiz Arbeitsamt yetkilileri, durumun yasa dışı olduğunu ve bu durumu daha üst makamlara aksettirdiklerini belirtmişlerdir. Böylelikle, bu sömürü tezgahının işletilmesinde Alman patronlarının ayakçılığını yapan ve kendi yurttaşlarının emeğini sömürüye peşkeş çeken Türk firmasının da durumu yakından izlenmektedir.

Js. ORDU-Bau GmbH. adıyla kurulmuş bulunanve İsmail Ordu Hasan Hüseyin Sezgin adlı kişilerce yönetilen tezgâhın durumu hakkında Gewerbeaussichtamt'a (İşyerleri Kontrol Dairesi) bilgi verilmiştir.

Bu girişimlere başlanıldığı andan itibaren ORDU-Bau'nun sesi soluğu kesilmiştir, açık bir faaliyetlerinin görülmediğini söyleyebiliriz, ancak bu firma ile ilgili bir başka enteresan yan da şudur. Biz araştırmalarımızı yaptığımız sırada kulağımıza gelen söylentilere göre Arbeitsamt gönderilen işçiler ve aracı olan firma konusunda Başkonsolosluktan da bilgi istemiş ve bu bilgi hayli nazlanarak verilebilmiş. ORDU-Bau ilgililerinin ortalıktan elini ayağını çekmeleri de yine bu tarihlere raslamakta. Bu durumun, firma patronları ve Başkonsolosluğa yakın bazı çevrelerin samimi arkadaş oluşlarına bağlandığı kanısında olan çok kişiyle karşılaştık.

TÜM İŞÇİ ARKADAŞLARA SESLENİYORUZ...

İşçilerin emeğini çalanlara dikkat edin, ilk bakışta size cazip gelebilecek teklifleri sendikalarınıza, Türkdanışlara, ve devrimci işçi kuruluşlarına danışınız. Bu kuruluşlar etrafında birleşin. Öteyandan, bütün bu çekilen çeşitli acıların temel nedeni yurdumuzdaki sömürü düzenidir. Yurdumuz yabancı sermayenin ve emperyalist devletlerin açık pazarı olmaktan kurtarılmalı, devlet eliyle ağır sanayi kurulmalı, yurdumuzda iş bulabilmeliyiz. Çoluk çocuğumuzun başında tüm baskılardan uzak yaşayabilmeliyiz...

örgüt Haberleri

Gelsenkirchen

ATTF Çalışma Gurubunun "Birleşelim, Barış Düşmanlarına "DUR" Diyelim" başlığı ile çıkarmış oldukları basın bildirisinde özetle, "Üslere Türk bayrağı çekmek yetmez. Üslerin faaliyeti durdurulmalı. Amerikalıların hile ile işgal ettikleri vatan toprakları kurtarılmalıdır. "denmektedir. Türkiye'deki son olayların da yer aldığı bildiri şöyle devam ediyor:

"Yurdumuz Amerikan üslerinden temizlenmeli, üslerdeki bütün Amerikalılar derhal yurtdışı edilmeli. Amerika ile yapılmış esaret anlaşmaları tamamen kaldırılmalı, NATO ve CENTO gibi saldırgan paktlardan çıkılmalıdır."

Hollanda

13 Temmuz 1975 günü, bir grup işçi arkadaş, merkezi Amsterdam'da olan Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği'nin(HTİB) Rotterdam şubesini kurduklarını bir basın bildirisi ile duyurmuşlardır. Bildiride örgütün barıştan ve özgürlükten yana olduğu bildirilmekte ve özetle şöyle denmektedir:

"Rotterdam şubesi olarak, Rotterdam'da çalışan işçilerimizin günlük dertlerine de çözüm arayacağız. Ev sorunumuz, çocuklarımızın ana dillerinde eğitim görmesi sorunu çözülmedi. Her şeyden önemlisi, turist işçilerimiz çıkarılan af yasasından hemen hemen faydalanamaz durumda." Ayrıca, Rotterdam'daki tüm ilerici ve yurtsever, erkek-kadın işçi arkadaşlar birliğe çağırılmaktadır. Biz de İşçi Birliği olarak bu arkadaşlara çalışmalarında başarılar dileriz.

Berlin

Bir süre önce Göttingen ve Köln'de Üniversitelerarası Seçme sınavları iptal edilerek hakları ellerinden alınan öğrenciler mücadelelerine devam ediyorlar. Daha önceki haberlerde de belirttiğimiz gibiBatı Berlinde kurulan komite 23.7.1975 günü B. Berlin Teknik Üniversitesinde toplantı yaparak bu haksız olayı çıkarmış oldukları çeşitli bildirilerle basına duyurmuşlardır. Havadan sudan nedenlerle haklarını yitiren bu arkadaşlarımız, direnişlerine bir açlık grevi ile devam ettiler.

50 öğrencinin katıldığı bu açlık grevi, 30 temmuz 1975'ten 2 ağustos 1975'e kadar devam etmiştir. Grevin son günü komiteden bir heyet B. Berlin T. C. Başkonsolosluğuna gitmiş ve taleplerinin Milli Eğitim Bakanlığına ve hükümete iletilmesini istemiştir. Bu haklı direniş, başta ABÖK olmak üzere ATTF tarafından da desteklenmiş ve sonuna kadar da desteklenecektir...

Frankfurt

İşçi Birliğinde her cumartesi günü verilen konferanslara sizlerin katılmasını bekliyoruz. Kapımız bütün işçi arkadaşlara açıktır. Saat I8de başlayan ve yeni hazırlamış olduğumuz konferans serisinde özetle şu konular yer almaktadır:

I-Emperyalizm'in Türkiye'ye girişi
2-Devlet Nedir?
3-Sağlık Üzerine (İşçinin beslenmesi)
4-Sendikaların Önemi ve Yeri.

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN HABER BEKLİYORUZ. GELEN HABERLERE BU KÖŞEMİZDE YER VERECEĞİZ.

OPEL Rüsselsheim

3

Bu 3. yazımızdır ki, Opel fabrikalarını anlatıyoruz. İsterseniz geçen sayımızdan kısa bir hatırlatma ile gene yazımızı sürdürelim. Geçen yazımızda Opel'de çalışan bir metal işçisinin saat ücreti 9 Mark 36 fenik iken, Opel patronu Gunther Sachs'ın hiçbir iş yapmadığı halde saat ücretinin 3397, 33 Marka geldiğini belirtmiştik. Bu korkunç kârlar elbetteki çalışan bizlerin sırtından, alın terinden, el emeği ve göznurundan süzülüp çıkarılıyor. Bir yanda fabrika büyüyor üretimini günbegün artırıyor. Patronun kârına yeni kârlar ekleniyor. Öte yanda ise , iş krizlerinin, hayat pahalılığının önü alınamıyor. Bizim yaşantımızdan, gelirimizden, sağlığımızdan hergün biraz daha kaybettiğimiz bilimsel verilerle ortaya çıkıyor.

İSÇİ SINIFI DAHA SIKI ÖRGÜTLENİYOR...

İşte yukarıda kısaca özetlediğimiz durumun sonucunda heryerde olduğu gibi OPEL'de de işçi arkadaşların daha sıkı örgütlenmesi, daha aktif olarak politikaya atılmaları devrimci olan her kişinin yüreğine soğuk su serpiyor. Bu lâfta değil, bunu rakamlarla açıklamamız mümkün:

Örneğin, geçtiğimiz mayıs ayı başında yapılan İşyeri İşçi Temsilcileri seçimlerinde, seçimlere 8 liste katılmasına rağmen İG-Metall listesi büyük bir oy fazlalığı ile seçimleri kazandı. İş krizi nedeniyle birçok işçi işyerinden atılmıştı. Bunun sonucu olarak seçilecek 49 işçi temsilcisinin sayısı da 45'e inmişti. Bu 45 temsilcilikten [illegible] 34'ünü IG-Metall listesinden aday olan arkadaşlar [illegible] Aynı listeden devrimci adayların [illegible]

İSÇİLERİN ALIN TERİYLE MEYDANA GELEN ARAB

Amaç geri kalmış ülkelere yardım değil

Alman Hükümetinden yeni krediler sağlayan patronlar, dış ülkeleri soymak için faaliyete geçtiler.

ne seçildiği bu arkadaşlar, fabrikadaki tutumları, mertçe davranışları nedeniyle. Türk işçileri tarafından da sevilen. sayılan destek gören kişiler. Bu arada eski İşçi Temsilcileri Başkanı ve patron görüşünün sadık hizmetkarı Lorenz bu dönemde seçimleri kaybetmiştir.

1972 İşyeri İşçi Temsilciliği seçimlerinde seçime katılma oranı yüzde 70 iken, 1975 seçimlerinde katılma oranı yüzde 33. Yine 1972 seçimlerinde çekimser kalan 3438 kişi iken, 1975 seçimlerinde çekimserlerin sayısı 3'de 2 azalarak 1076'ya inmiştir. Hristiyan Metall İşçileri Grubu'nun önce 6 işçi temsilcisi varken bunların sayısı da 4'e düşmüştür. Bütün bu rakamlar, işçilerin patrona karşı daha bilinçli ve daha örgütlü. birlik içerisinde çıkarlarını daha iyi koruyabilme yolundaki mücadele azimlerinin bir belgesidir.

SEÇİLEN ARKADAŞLAR NE DİYOR ?..

Sendika listesinden seçilen arkadaşlarla görüştüğümüz zaman şöyle dediler: "- Yabancı işçi arkadaşlar aktif olarak sendikal eylem göstermekte çoğu zaman ağır davranıyor. İşyeri İşçi Temsilciliği seçimleri yaklaşınca ayrı listeler çıkarıyorlar. Bu da patronlara karşı birliğimizin zedelenmesine güçsüz düşmemize sebep oluyor. Oysa yabancı işçi

ALAR PATRONA TESLİM EDİLMEK ÜZERE. . . . .

arkadaşların sendika içinde aktif çalışmaları, sendika listelerinden aday olmaları sınıf çıkarlarımız açısından zorunludur. Çünkü kapitalizm de milliyetlere ayrılmıyor. Büyük tekeller çok uluslu şirketler haline gelmiş, her kapitalist ülkenin kapitalistleri birleşerek tüm işçi sınıfını toptan sömürmektedirler. Örnek olarak kendi çalıştığımız iş dalından bir şirketi alalım. Volkswagen (VW). ekonomik krizi bahane ederek 25 bin işçiyi Wolfsburg işletmesinden çıkarırken. onları ve 25 bin aileyi açlığın işsizliğin içine iterken:"Güney Amerikalı insan Avrupa'lı gibi yaşamak istiyor. Onun için biz bir fabrika daha kuruyoruz" diyor. Ve Brezilya'da büyük bir işletme açıyor. (Aynı dönemde para sıkıntısı çektiklerini ve yatırım yapamadıklarını belirterek de Alman Hükümetini kendilerini yeni kredi olanakları sağlamaya zorlamışlar ve büyük mali kaynaklar sağlamışlardır.)Brezilya'da yapılan veya aktarılan yatırımların amacı Brezilya'lı insanları kurtarmak değil. Almanya'daki işçilerden daha ucuza çalıştıracağı işçilerin işi ayağına götürmek. Ucuz hammadde kaynaklarını daha da yok pahası ile talan edebilmek. Kısmen de olsa, doymuş iç pazarların yerine yeni pazarlar edinebilmek. Daha çok, daha çok kâr etmek. . . Kapitalistler, geri kalmış ülkelerde yerli uşaklar da bularak sömürülerine onları da ortak etmekte ve bu vahşi talan düzenini sürdürmektedirler.

Bunu da rakamlarla belgelemek yerinde olur. Örneğin, 1966 yılında Opel fabrikaları 57 bin işçi ile 662 bin 348 araba çıkarırken, Brezilya'da VW, 39 bin işçisi ile günde 2 bin, yılda 700 bin araba çıkartmıştır. Brezilyalı işçinin omuzlarına binen sömürünün şiddetini varın siz hesaplayın. Çalışan işçi sayısını, günde yapılan araba sayısına bölerseniz her 20 kişinin günde bir araba yaptığı çıkıyor... Tabii ki aynı uygulamaya kendi ülkesinde girişemeyeceğini biliyor patron. Çünkü sendikaları gelişmiş, işçi sınıfının yıllarca süren örgütlü mücadele içinde alınmış kazanımları var. Ama geri kalmış ülkelerdeki işçi sınıfının örgütleri daha zayıf olunca patronların da işçileri sömürmeleri daha az dertli oluyor.. Bu bakımdan arkadaşlar, biz işçilerin dostumuzu düşmanımızı da iyi tanımamız gerektiğini yeri gelmişken bir daha belirtelim. Patron borazanı Tercüman gazetesi gibi sendika ve işçi örgütleri düşmanlarının bu tavırlarının hangi gayeye hizmet ettiğini aklımızdan çıkartmayalım.

Sayın arkadaşlar, görüldüğü gibi, patronların gözünde işçilerin milliyetinin filân, bir önemi yoktur. Nerede kârın ucunu görürse, kendi insanlarını bile yüzüstü bırakarak oraya koşmakta hiçbir sakınca görmüyor. Şimdi de ekonomik krizi bahane ederek hem kendi ülkelerinin işçilerini, hem de yabancı işçileri baskı altında tutarken, senelerdir sömürdükleri emek gücümüzü ve ulusal kaynaklarımızı daha da yakından ele alabilmek için yeni formüller arıyorlar. Son günlerde, "İşçiyi Almanya'ya geti rmektense, işi Türkiye'deki işsizlerin ayağına götürerek hizmet yapalım" diyorlar... Ama asıl amaçları, Alman işçi arkadaşların da, bizim de üzerimizdeki baskıları arttırmak. Türkiye'nin zenginliklerini talan edebilmek. Hangi ülkede yaşıyor olursak olalım, bu soygunculara karşı birlik içinde mücadele vermek zorunludur. Bizim işçi sınıfı olarak bölünmemizden bu soyguncular faydalanır. Bu fırsatı da onlara vermemek hepimizin başta gelen görevidir.

Gelecek sayımızda buluşmak üzere hoşça kalın...

Değerli okuyucular, bu sayımızda bize gelen mektuplarla yine bir aradayız. Dieburg'dan uzun bir mektup aldık. S. Atlas adlı okuyucumuz, Türkiye'ye yardım adı altında sokulup, bütün ekonomimizi çökerten yabancı tekellerin faaliyetlerini örnekleri ile yazmış. Bu mektubun tamamını burada yayınlamak isterdik ama yerimiz müsaade etmiyor... Dostumuzun bunu anlayışla karşılayacağını ümit ediyoruz. Gelin bu mektuptan bazı bölümleri birlikte okuyalım.

....Türkiye'de faaliyet gösteren Mobil-Oil ve BP tekellerinin isteği üzerine bundan az bir süre önce petrol fiatlarının varil başına 10, 5 dolara çıkarılması ve MC. hükümetinin bunu kabul etmesinden sonra Türkiye basınında ifşalar daha da çoğalmıştır. Simdi bu iki tekele bağımlı olarak yabancı ortaklar yılda 1. 5 milyar TL. ilave kâr edeceklerdir. Bu büyük kâr transferi halkımıza ağır bir yük olacaktır. Zira Türkiye Merkez Bankasının bülteninin son sayısında yayınlanan rakamlara göre Türkiye'nin devlet borcu ülkenin altın ve döviz rezervlerinden 1 milyar 129 milyon TL. fazladır. Devrimci basında belirtildiği üzere İşçi Sınıfımız ve ilerici çevreler bu durumu: ülkemizdeki tekellerin ucuz pazarlama faaliyetlerini ihanet cephesinin ne yapıp yapıp Türkiye'nin bağımsız ekonomik gelişmesine ve emperyalist tekellerin etkisinden kurtulmasına engel olmaktan başka hedefi olmayan kötü bir sabotaj olarak nitelemektedirler.

...............Basından alınan verilere göre yabancı petrol ortakları son 10 yılda 10 milyar TL'den fazla kâr götürmüşlerdir. Yine basın verilerine göre, bu kâr, petrol sanayiine yatırılan sermaye oranına göre %367'dir. Türkiye'deki yabancı tekellerin kâr toplamı ise son 10 yılda 30 milyar TL.'sını çoktan aşmıştır. Devlet istatistik Enstitü'sünün yayınlarına göre Türkiye'de 350'yi aşmış ABD ve Batılı ortakların faaliyeti de bu bakımdan tipiktir. Örneğin: İmalât sanayiindeki tüm hisse senetlerinin %85'i yabancı tekellerin elindedir. kimya sanayiinde yabancı sermaye hisse senetleri %65, elektro-teknik sanayiinde %58, lastik-eczacılık ve makina sanayiinde de %58-60 olup madencilikte ise yabancı sermayenin elinde bulunan hisse senetleri %93-95'dir.

................Batı Alman firmalarının kârı 1973'de 200 milyon TL. nin üstünde idi.

................Emperyalist tekellerin soyguncu faaliyetlerinden Türkiye ekonomisi çok büyük zarar görmekte, enflasyon artmakta mal fiatları müthiş bir surette yükselmekte, bütçede zaten açık olan miktar artmaktadır. Bütün bunlar en başta işçi sınıfımız ve geniş emekçi yığınlarının sırtına yüklenmektedir. Bunun için halkımızın ülkede yabancı tekellerin sömürü ve soygunculuklarına son çekilmesi için savaşmaları, işçi sınıfımızın önderliğinde ulusal görevidir.

Dieburg-22/7/1975
S. Atlas.

CEVAP_

Dost S. Atlas,
Dayanışman bizleri sevindirdi. Sağol, bu tip mektuplarını yine bekleriz. Çalışmalarında başarılar diler, tüm arkadaşlarına selâm...

Gazetemiz gün geçtikce Türkiye'de de genişleyen bir okuyucu çevresi edinmeye başladı. Bu bakımdan bizlere Türkiye'den ulaştırılan yazı ve şiirlere de imkânlarımız nispetinde yer vermeye çalışacağız. Bu sayımızda da bize bir okuyucumuzun ulaştırdığı bir şiiri yayınlıyoruz. Siir Kasımpaşalı bir işçi arkadaşa ait...

DAN. DAN. DAN...

Dinleyin
Kulak verin ağalar, bakın nasıl da ötüyor
o nasırlı el içinde, değince örse balyoz.
Silse alnını bir kez, çıkan ter kapkara.
Bulsa da baksa-tanımaz kendisini aynada.
Sabahın karanlığında başlar, DAN. DAN. DAN.
Öğlende yemeği iki zeytin, bir baş soğan....
Ahmedim. Mehmedim. Hasanım hele dinle-
Kardaşımın ay sonu aldığı ne?
Beş çocuk, ev, kira, bakkal yapışır,
Eve giren ne ki ola, dert mi ne, et mi ne?..
Sabahın karanlığında başlar DAN. DAN, DAN.
Gardaşımın gursağında iki zeytin, bir baş soğan...

ÖZÜR: Arkadaşlar, İşçi Birliği gazetesinin Yazı Kurulundaki işçi arkadaşlarımız bu işi yaparak öğrenmekte ve yetenekleri geliştikçe de sayfa sayısı yetişmemekte. Bu sayıda da yer darlığından mektuplarınızın çoğunu koyamadık. Özür dileriz.

ALİŞAN.

Size yeni bir haberimiz var: Yazı Kurulumuzun almış olduğu karar gereğince, İşçi Birliğinde verilen konferansların bir özetini bundan böyle bu köşeden yayınlayacağız. Böylelikle konferanslara katılma olanağı bulamayan okurlarımız gazetemiz aracılığıyla konuyu izleme imkânına kavuşacaklar. Simdi başlayalım bugünki konumuzu açmaya:

MAOİZM NEDİR?..

Sol sapmalar, işçi sınıfının sınıf savaşında çok zararlı akımlardır. Onları tanımak, içyüzlerini ortaya çıkartmak bu savaşın ayrılmaz bir parçasıdır. Biz işçiler olarak bunu böyle bileceğiz. Devrime giden yol tertemiz, pürüzsüz değil, meşakkatli ve çetin bir yol. O yolu aşarken ayağımıza dolaşanları, karşımıza çıkanları yok ede ede gideceğiz. İşte bu yolda Maoizm, göz açmasına fırsat verilmeyecek tehlikeli bir akım. Devrimci sloganlara bürünüp emperyalizme hizmet eden, dünya işçi sınıfı saflarına gedik açan bir akım.. İlk önce Maoizm'in gelişmesine sosyal temel olan Çin'deki ortamı kısaca tanıyalım.

MAOİZM'in SOSYAL TEMELLERİ.

Maoizm Çin'deki sosyal ortamın bir ürünü. O ancak öyle bir ortamda gelişebilirdi. Çin 20. yüzyılın ortasına kadar yarı-feodal ve yarı-sömürge bir ülkeydi. Her yanıyla geri kalmış

(Baştarafı sayfa 1'de)

Hele Demirel'e yapılan en ateşli övgüler... İlericilerin sendikacıların düşmanı, midesiyle, yıkanmış beyniyle Amerika'ya bağlı "Tercüman" gazetesinin köşe yazarı Rauf Tamer bile "GO HOME" diyor. Hiç uzağa gitmeye lüzum yok, daha üç gün önce bu kelimeyi söyleyenlere ağız dolusu küfür ediyordu bu satılmış.

Koparılan yaygaraya bakılırsa bütün işçi düşmanları, Türkiye'yi ABD'ye peşkeş çekenlerin devamcıları ve ABD'nin en sadık adamları, onunla kan-kardeş olanlar bile bir anda yurtsever, halksever kesildiler. Olacak şey değil elbette... Öyleyse haklı olarak şu hatıra gelir: "Bu işin içinde bir bityeniği var, bir sahtekarlık var." Var elbette.

HALK SİLAH DEĞİL EKMEK, İŞ, HÜRRİYET İSTEMEKTE...

ABD Hükümetinin Türkiye'ye karşı almış olduğu (ambargo), silah yardımı yapmama kararını devam ettirdiği için, aylardır silah almayı bir numaralı mesele eden Türk hükümeti ABD'nin Türkiye'deki üslerine el konulduğunu açıkladı. Bu kararı alan bakanlar kurulunun başı Demirel, daha düne kadar "Üs yok, tesis var." diyordu. İşte vurun bunların seviyesini ölçüye... Sonra halkın en acil sorunu silah almak değil, hiç değil. Bugün halkın istediği ekmek, iş, hürriyet, ağır sanayinin gelişmesi, okul kapılarının bütün halk çocuklarına açık olması, halka kan kusturan Demirel iktidarının iş başından uzaklaştırılması, yerine yukarıda sıralanan istemlerin üzerine gidecek demokratik bir iktidarın kurulmasıdır.

Sözüm ona üslere elkonulduğu açıklandı. Rakam olarak da 45 veriliyor. Halbuki Türkiye'deki ABD. üslerinin sayısı 101'dir. Nato ve ikili anlaşmalara dayanarak kurulan üsler için istimlâke lüzum kalmadan devlet topraklarından verilen alanlar bir yana, istimlâk edilmiş toprakların 35 milyon metre kare tuttuğu geçen dönem meclis kürsüsünden açıklanmıştı. 1969 köy sayımına göre 4 milyon 126 bin köylü ailesinden 1 milyon 268 bininin bir karış toprağı bile yoktur. Toplam olarak 7 milyonu bulan bir köylü yığını topraksızdır.

35 MİLYON METRE KARE TOPRAK KÖYLÜYE DAĞITILDI MI?..

Üslere ,öyle yarım yamalak Türk bayrağı çekmekle., kapılarında nöbet tutan Türk asker ve subaylarının resmini göstermekle el konulmuş olmuyor.: Zaten eskiden beri Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı birlikler bu üsleri korumakla görevliydiler. Yeni ne yapıldı? 35 milyon metre kare toprak alınarak köylüye dağıtıldı mı, üslerdeki araç gereçlere, atom başlıklı silahlara el konuldu bütün ABD'li asker ve personel geri gönderildi mi, haber alma araçları sökülüp atıldı mı? Hayır, bunların hiçbiri olmadı, herşey yerli yerinde duruyor.

İŞİN İÇ YÜZÜ BAŞKA

ABD Emperyalizmi güç durumda, perişan halde. Sosyalist sistemin gücü ve dünya halklarının buna duyduğu saygı ve sevgi karşısında, eski silahlarını kullanamaz oldu. Geri basıyor, taviz veriyor. Baskı altında tuttuğu ülkelerde halk karşı koyuyor, daha güçlü ve örgütlü bir şekilde direniyor. Bu durumda kukla hükümetler eskisi gibi dayanıklı olmuyor dikiş tutturamıyor. Yeni bir taktik, yeni bir girişim gerek. Hiç değilse şimdilik çok zararı azla kapatmak için. Kanımca bu yeni taktiği ABD Türkiye'de uyguluyor. Demirel ve partisi bitiyor. 4 parti ile bir hükümeti zor kurdular. Bunun nereye kadar dayanacağı belli olmadığı gibi, bu partilerin seçim şansı diye birşeyleri de yoktur. Böyle olsaydı zaten seçime giderlerdi. İşte bu çöküşte Demirel'e el uzatmak, onu bataklıktan çıkarmak, halkın yıllardır sürdürmüş olduğu bağımsızlık mücadelesini ve ABD.ye karşı duyulan düşmanlığı, sadık dostu Demirel'le kontrol altına almak ABD için kaçınılmaz bir görev olmuştur. Üslere el konuluşunun temelinde bu yatmaktadır. Demirel gelecek seçimleri garantilemek için bunu koz olarak kullanacaktır. Sonra şunu unutmayın, ambargo kalkacak, üslerdeki Türk subay ve erleri geri çekilecek, ve ABD buralarda aynı çalışmalarını sürdürecektir. Bunu hepimiz yakında göreceğiz.

Hangi tip oyuna başvurulursa vurulsun, bağımsızlık ve özgürlük savaşı durdurulamaz. Biz Türkiye'nin Nato'dan çıkmasını, ikili anlaşmaların feshedilmesini, bütün üs ve tesislerin sökülmesini, kölelik anlaşmalarını imzalayanların yargılanmasını, 35 milyon metre kare toprağın topraksız köylüye dağıtılmasını istiyoruz..

(NOT: Yazı 9.8.975 tarihinde kaleme alınmıştır.)

m.gür

---

tarımsal bir yer. 1 ekim 1949'a kadar, yani Çin'in bağımsızlığını kazandığı güne kadar nüfusun %90'ı köylerde yaşıyordu. Şimdi ise %80'i. İşçi sınıfı çok az ve gelişmemişti.. 1949'da Çin Komünist Partisinde işçilerin oranı %2 idi. Söylemeye gerek yok, bu durumda kapitalizm' in gelişmişliği ortadaydı. İşçiler devrimci harekete yoğunlukla katılıyorlardı. Ancak güçsüz oluşları nedeniyle savaşta aktif rolü köylüler ve millî burjuvazi oynuyordu.

MARKSİZM'in SOSYAL TEMELİ ZAYIF...

Gerek yukarıdaki kısa açıklamalar, gerekse nüfusun %1'i kadar olan işçi sınıfının durumu, Marksizm'in sosyal temelinin zayıf olduğunu açıkça belirliyor. Köy yığınları çoğunlukla fakir, yoksul, birçok türlü inançlara sahipler. Çeşitli sol sapmalara müsait bir ortam. Hatta Marksizm'i değiştirmek için de... Sonuçta da öyle oldu zaten. Marksizm kaldırıldı, Maoizm konuldu. Bunu daha etraflıca ileride göreceğiz.

DİLEKLERLE OLANAKLAR ARASINDA DAĞLAR KADAR FARK VAR...

Sol sapma konusunda kısa bir tanımlama yapmakta yarar var. Sol sapmalar öyle bir tutum içindedirler ki devrimin objektif koşullarını gözönüne almazlar. Devrimi yapmakta ivedilik gösterir, sosyalizm'e geçişte acele, komünizm'e geçişte bile acele eder. Tabii bunları herkes ister. Ancak dileklerle olanakların arasında dağlar kadar fark var. Marksizm'in genel kuralı ise ortamı real olarak değerlendirmektir. Sosyalizm'i kurmak için zaman mevcutsa o zaman kurulur.

Simdi buradan çıkarak 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti ilan edildikten sonra neler yapıldı, Marksizm'den Leninizm'den nasıl sapıldı? Onu bir görelim. Ancak yerimizin darlığı nedeniyle bunu gelecek sayı yapacağız... Tekrar buluşmak üzere hoşca kalın değerli okuyucular...

FRANKFURT VE ÇEVRESİNDE Neler Oluyor?

TÜRKEI

Heimat von Menschen in unserer Stadt

FRANKFURT'ta, TÜRKİYE~ Şehrimizde yaşayan insanların yurdu, Konulu bir sergi açıldı...

10 Ağustos 1975 günü Frankfurt'ta bir sergi açıldı. Konusu Türkiye'yi işliyor. Ülkemizdeki ve buradaki Türklerin yaşantısının bazı bölümleri yansıtılmaya çalışılmış. Ayrıca, sergi, istatistik rakamlarla bazı gerçekleri sınırlı da olsa vermeye çalışıyor. Bu rakamlar ve serginin diğer içerdiği konular bile bazı Alman ziyaretçileri hayrete düşürüyor: "Türkiye'nin bu denli yoksul ve halkının burada bile bu kadar çok problemli olduklarını bilmiyorduk." diyorlar.

Sergiyi "Bremen Übersee Müzesi" Türk-Alman Çalışma Gurubu hazırlamış ve uzun emek harcamışlar. Üstteki resimlerde bir Anadolu evinin içini yansıtan bir düzenleme ve Türk folkloru aletleri görülmekte. Ayrıca serginin konularını kapsayan bir de kitap bastırmışlar. Önsözünün bir yerinde şöyle diyor:

"Sadece bu insanlarla birlikte yaşandığı için değil, herşeyden evvel ekonomik sistemimizdeki yaşantımızın ne denli onlara bağlı olduğunu, kendi varlığımızın onların varlığı ile ne kadar sıkı bir bağlantı halinde olduğunu anlatıp, ön yargıların ortadan kaldırılmasına çalıştık."

Aynı kitapta, Almanya ile ilgili en yeni resmi rakamlarda yer alıyor. Örneğin, Frankfurt şehrinde çalışan ve yaşayan yabancıların en son 1. 5. 1975 tarihinde 117 bin 849 olduğunu, bunların 17 bin 147'sini Türklerin oluşturduğunu bildiriyorlar. Yurttaşlarımızın 9 bin 59'unu erkekler, 5 bin 22'sini kadınlarve 3 bin 66'sını da 16 yaşının altındaki çocuklar teşkil ediyor. Türk işçilerinin çoğunlukla metal ve inşaat sektöründe çalıştığı belirtilmekte.

Sergi gezilip görülmeye değer. Eylül ayının 14'üne kadar, pazar ve salı günleri 10-17 arası, çarşamba günü 10-20 arası açıktır. Adresi şöyle:

MUSEUM für VÖLKERKUNDE
6 Frankfurt am Main
Schaumainkai 29

FRANKFURT ESKİ BAŞKONSOLOSU

CAVİT TARAKÇI'nın yakası bırakılmayacak

Birliğimizin yoğun çalışması ve buradaki ilerici kişi ve kuruluşların dayanışmaları sonucu Başkonsolosluk görevinden attırılan Cavit Tarakçı hakkında soruşturma açılması için örgütümüz, Türkiye'de harekete geçmiştir. Şimdiye kadar Başkonsoloslukta dönen dolaplar ve yolsuzluklarla ilgili iddialara, bu konuda sorulan sorulara Tarakçı hiçbir cevap vermemiş ve devamlı sorulardan kaçmıştı.

Soruşturma ile ilgili girişimimizin özünde şunlar vardır: Tarakçının Frankfurt Başkonsolosu olduğu tarihten bu yana konsolosluğun bütün evrakları, A'dan Z'ye kadar kurulacak bir müfettişler heyetince incelenmelidir, dönen dolaplara dayanamıyarak istifa eden ya da gözevinden alınan memurlar dinlenmeli, durum aydınlığa çıkıncaya kadar Türkiye'deki servetine el konulmalıdır. Bunun yanında bundan önce sorduğumuz sorular net bir şekilde açıklanmalıdır.

BİR GURUP İŞÇİDEN GELEN MEKTUP

Rüsselsheim civarında oturan 20'yi aşkın işçi arkadaşımızdan almış olduğumuz mektupta "Tarakçıya karşı verilen mücadele'nin bitmediği" belirtilmekte ve "O nereye giderse gitsin bize yaptıklarını unutmayacağız. İşçi Birliği onu mahkemeye vermeli ve bizi seven avukatlar onu mahkemede terletmelidirler" demektedirler...

DIŞ İŞLERİ BAKANLIĞINDAN SORULDU

Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen, Cumhuriyet Senatosu Başkanlığı aracılığıyla Dışişleri Bakanlığına Cavit Tarakçı hakkında bir soru önergesi vermiştir.

İŞÇİ BİRLİĞİ Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına: Yönetim Kurulu ● Yazısma Adresi: 6 Frankfurt / M. Bockenheim-Adalbertstr. 29 ● Fiatı: 50 Pf. ● Yıllık abone ücreti tutarı: 15 DM. ● ÖRGÜTÜMÜZ ATTF nin ÜYESİDİR ●